

I. Disposicions generals

CAP DE L'ESTAT

19813 *Llei 36/2007, de 16 de novembre, per la qual es modifica la Llei 13/1985, de 25 de maig, de Coeficients d'Inversió, Recursos Propis i Obligacions d'Informació dels Intermediaris Financers i Altres Normes del Sistema Financer.* («BOE» 276, de 17-11-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui veguen i entenguen esta llei.
Sapieu: que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

La supervisió prudencial de les entitats de crèdit persegueix garantir l'estabilitat del sistema financer espanyol, prevenint l'aparició de crisis entre aquelles entitats que conformen el seu teixit. La raó última d'esta política cautelar residix en l'especial importància que, per a l'adequat funcionament de l'economia, té el paper exercit per les entitats de crèdit en la canalització de l'estalvi cap a la inversió.

Al marge de l'ocupació d'altres instruments, el requeriment de nivells mínims de recursos propis, ajustats tècnicament a les seues verdaderes necessitats i riscos, es considera com un dels elements principals de control de la solvència de les entitats de crèdit.

En un context de mercats financers internacionals, la regulació de la solvència de les entitats de crèdit no pot ser exclusivament nacional, perquè les diferències entre regulacions crearien avantatges i desavantatges artificials en termes de competitivitat entre les entitats de diferents països. Per això, a través de projectes d'harmonització internacional, s'estan prenent mesures per a convergir en els criteris prudencials sobre exigències de recursos propis dels intermediaris financers de cada país.

En el marc dels mencionats projectes, en 1988, l'Acord de Capital de Basilea va introduir un conjunt de normes comunes per al càlcul dels requeriments de recursos propis necessaris per a fer front al risc de crèdit, amb l'objectiu bàsic d'assegurar la igualtat competitiva i l'estabilitat del sistema bancari internacional. Si bé en un principi este model només s'havia d'aplicar als grans bancs internacionalment actius, en la pràctica es va imposar com a base de la regulació de la solvència de les entitats de crèdit en més de cent països. En particular, la Unió Europea va adoptar la Directiva 2000/12/CE, que tractava

els riscos per a les institucions deguts a la seua activitat de concessió de préstecs, i la Directiva 93/6/CEE, sobre l'adequació del capital de les empreses d'inversió i les entitats de crèdit.

A pesar que l'Acord de Basilea de 1988 va donar respostes senzilles i adequades al moment, transcorreguts quasi vint anys s'ha percebut la seua inadaptació al mesurament i a la gestió dels riscos d'un sector financer que, gradualment, ha anat introduint procediments i sistemes nous i cada vegada més sofisticats.

Per això, la necessària revisió es va abordar en l'àmbit internacional amb el Nou Acord de Capital de Basilea de 2004 que, posteriorment, es va incorporar al patrimoni comunitari a través de la Directiva 2006/48/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i al seu exercici (refosa), i de la Directiva 2006/49/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, sobre l'adequació del capital de les empreses d'inversió i les entitats de crèdit (refosa). La primera d'estes dos directives és la que es trasllada parcialment a l'ordenament jurídic espanyol per mitjà de la present llei.

La nova Directiva 2006/48/CE busca aproximar el mesurament de riscos realitzat pel supervisor als mateixos mecanismes de mesurament de les entitats, i reconeix, al seu torn, que el tractament de la solvència bancària ha de consistir en un poc més que en la simple fixació d'un coeficient de recursos propis mínims, i estimulant el desenrotllament d'adequats procediments interns de gestió de riscos. D'esta manera, als objectius fonamentals d'assegurar un nivell de solvència suficient i d'aconseguir una igualtat competitiva entre els bancs, s'afegen els de fer el capital regulatori exigít més sensible als riscos reals i incentivar una millor gestió dels riscos per part de les entitats.

Amb estos objectius, tant el Nou Acord de Capital de Basilea com la Directiva 2006/48/CE han desplegat un conjunt de mesures estructurades sobre la base de tres pilars que es reforcen mútuament. Cada un d'estos pilars representa un enfocament diferent de la supervisió: el primer posa èmfasi en l'adopció de regles uniformes i determina els requeriments mínims de recursos propis; el segon posa en marxa tot un sistema de revisió supervisora amb l'objectiu de fomentar la millora de la gestió interna dels riscos de les entitats; i el tercer respon a este efecte disciplinari que exercix l'escrutini del mercat i obliga les entitats a divulgar davant d'este informació sobre els aspectes clau del seu perfil de negoci, exposició al risc i formes de gestió del risc.

II

La present llei aborda l'estricta transposició de la mencionada Directiva 2006/48/CE. Es tracta, no obstant això, d'una transposició parcial en la mesura que l'especificació tècnica de bona part de la norma comuni-

tària fa necessari culminar el procés de transposició en disposicions de rang inferior.

L'article únic d'esta llei conté les modificacions realitzades en la Llei 13/1985, de 25 de maig, de Coeficients d'Inversió, Recursos Propis i Obligacions d'Informació dels Intermediaris Financers. En primer lloc, es modifica la rúbrica del títol II de la dita llei per a adaptar-lo millor al seu nou contingut. D'esta manera, passa de denominar-se «Coeficient de solvència i limitacions a l'activitat de les entitats de crèdit per raons de solvència», a anomenar-se «Recursos propis mínims i limitacions a l'activitat de les entitats de crèdit per raons de solvència». Amb este canvi es reflectix el fet que la nova instrumentació del règim de recursos propis mínims exigits va molt més enllà de l'establiment d'un mer coeficient.

Pel que fa als requeriments mínims de recursos propis de les entitats de crèdit i enfront de l'anterior redacció de la llei, que deixava al desplegament reglamentari la determinació de les classes de risc a cobrir, el nou articulat pretén establir, en seu legal, les grans orientacions prèvies al desplegament reglamentari incloent-hi, així mateix, un espectre més extens de riscos a cobrir. Es preveu, al seu torn, el desplegament reglamentari dels mètodes de càlcul d'eixes exigències de recursos propis. Concretament, serà el Banc d'Espanya qui determine les condicions necessàries per a poder utilitzar els mètodes més avançats de mesurament del risc. Es permet, com a novetat rellevant, la utilització de qualificacions externes de crèdit, per a alguns dels dits mètodes, efectuades per empreses reconegudes pel Banc d'Espanya. Així mateix, s'obliga les entitats a posar en marxa procediments interns d'avaluació de l'adequació del capital.

En tercer lloc, es referix l'ampli conjunt de competències que han de permetre al Banc d'Espanya executar eficaçment la normativa de solvència de les entitats de crèdit continguda en la mateixa Llei 13/1985. En especial, es fa al·lusió al funcionament de la supervisió en base consolidada comunitària, tant quan esta corresponga al Banc d'Espanya, com quan el Banc d'Espanya tinga l'obligació de cooperar amb el supervisor de la Unió Europea que tinga la dita categoria. Finalment, es regulen les obligacions de divulgació del mateix Banc d'Espanya enfront del públic. Entre estes últimes, la més important és l'obligació de divulgar periòdicament els criteris i metodologies que el mateix Banc d'Espanya seguix en l'aplicació de les noves competències que li atribueix esta llei.

En quart lloc, es concreten les obligacions de divulgació al públic, especialment a les parts interessades del mercat financer, que hauran de complir les entitats de crèdit. Existirà el deure de publicació anual d'un document denominat «Informació amb rellevància prudencial». Els continguts mínims d'este document els fixarà el Banc d'Espanya per a assegurar que són comparables entre entitats, però cada una d'estes haurà de fixar una política formal de divulgació d'informació sobre la seua pròpia solvència al públic. El Banc d'Espanya tutelarà el compliment d'estes obligacions de divulgació de les entitats de crèdit.

Finalment, s'atorguen al Banc d'Espanya noves facultats executives que, sense perjudi de la seua potestat sancionadora, li servisquen per a exercir la seua labor de disciplina quant al compliment de les obligacions de solvència per les entitats de crèdit.

III

Motius de cautela han conduït a introduir en esta llei una disposició transitòria que estableix un límit inferior a les exigències de recursos propis mínims previstes en la llei, durant els dos anys posteriors a la seua entrada en vigor. Amb estos límits es pretén mantindre una certa prudència, perquè la dificultat d'avaluar els enormes can-

vis en els càlculs dels requisits de recursos propis mínims que comportarà esta llei i les seues disposicions de desplegament podria fer perillar l'objectiu d'estabilitat financera si els recursos propis exigits a les entitats caigueren dràsticament després de l'entrada en vigor de la nova regulació.

La present llei compta, a més, amb dos disposicions finals destinades a modificar respectivament el Reial Decret Legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les comunitats europees, i la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit. En el primer cas, l'objectiu és introduir les referències relatives a la necessària coordinació del Banc d'Espanya amb altres autoritats competents comunitàries i extracomunitàries. En particular, es concreten els termes que regiran l'intercanvi d'informació entre autoritats competents en el marc de la supervisió en base consolidada. En el segon cas, l'objectiu és el d'ajustar els tipus infractors, les obligacions de les entitats i les facultats del Banc d'Espanya al conjunt de la nova regulació sobre solvència. En particular, destaca la nova obligació per a l'exercici de les activitats de les entitats de crèdit de comptar amb una estructura organitzativa adequada, amb línies de responsabilitat ben definides, transparents i coherents, que trasllada l'obligació recollida en la Directiva 2006/48, com l'exigència de dotar-se de sòlids procediments de govern corporatiu. Quant a les infraccions, es creen nous tipus infractors molt greus i greus vinculats a incompliments d'obligacions relatius a: les exigències de recursos propis, les deficiències en les estructures organitzatives o en els mecanismes de control intern de les entitats, el trencament del deure de divulgació d'informació prudencial o altres incompliments de polítiques específiques exigides pel Banc d'Espanya.

Conclou la llei amb la disposició final que estableix els títols competencials a l'empara dels quals s'aprova aquella, amb la qual habilita el Govern per al seu desplegament, amb la qual informa de la incorporació de dret comunitari per mitjà de la present llei i amb la qual en fixa l'entrada en vigor el dia 1 de gener de 2008.

Article únic. *Modificació de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de Coeficients d'Inversió, Recursos Propis i Obligacions d'Informació dels Intermediaris Financers.*

La Llei 13/1985, de 25 de maig, de Coeficients d'Inversió, Recursos Propis i Obligacions d'Informació dels Intermediaris Financers, queda modificada com s'indica a continuació:

U. La rúbrica del títol segon queda redactada de la manera següent:

«TÍTOL SEGON

Recursos propis mínims i limitacions a l'activitat de les entitats de crèdit per raons de solvència»

Dos. L'article sext queda redactat de la manera següent:

«1. Els grups consolidables d'entitats de crèdit, així com les entitats de crèdit integrades o no en un grup consolidable d'entitats de crèdit, hauran de mantindre en tot moment un volum suficient de recursos propis en relació amb les inversions realitzades i els riscos assumits. En especial, disposaran en tot moment de fons superiors o iguals a la suma de les següents exigències de recursos propis mínims:

a) Respecte de totes les seues activitats, a excepció de les de cartera de negociació, les exigències de recursos propis determinades d'acord amb

el mètode de càlcul establert reglamentàriament per al risc de crèdit i el risc de dilució;

b) Respecte de les seues activitats de cartera de negociació, les exigències de recursos propis determinades d'acord amb el mètode de càlcul establert reglamentàriament per al risc de posició, el risc de liquidació i el risc de contrapart i, en la mesura que s'autoritze, per als grans riscos que superen els límits establerts reglamentàriament;

c) Respecte de totes les seues activitats, les exigències de recursos propis determinades d'acord amb el mètode de càlcul establert reglamentàriament per al risc de tipus de canvi i el risc sobre matèries primeres;

d) Respecte de totes les seues activitats, les exigències de recursos propis determinades d'acord amb el mètode de càlcul establert reglamentàriament per al risc operacional.

2. Reglamentàriament, es determinaran els mètodes de càlcul d'estes exigències de recursos propis, la ponderació de les diferents inversions, operacions o posicions, els possibles recàrrecs pel perfil de riscos de l'entitat i les tècniques admeses per a la reducció del risc de crèdit.

La utilització amb esta finalitat de qualificacions externes de crèdit requerirà que l'empresa que les efectue haja sigut reconeguda a este efecte pel Banc d'Espanya, d'acord amb els criteris que establisca per a això i valorant, en tot cas, l'objectivitat, independència, transparència i continua revisió de la metodologia aplicada, així com la credibilitat i acceptació en el mercat de les qualificacions de crèdit realitzades per la dita empresa. Serà exigible l'autorització del Banc d'Espanya, en les condicions que este determine, per a utilitzar amb esta mateixa finalitat les qualificacions internes de crèdit o mètodes interns de mesurament del risc operacional i del risc de mercat desenrotllats per les pròpies entitats.

3. Pel mateix procediment reglamentari es podran imposar límits màxims a les inversions en immobles o altres immobilitzats; a les accions i participacions; als actius, passius o posicions en moneda estrangera; als riscos que puguen contraure's amb una mateixa persona, entitat o grup econòmic, i, en general, a aquelles operacions o posicions que impliquen riscos elevats per a la solvència de les entitats. Els límits podran graduar-se atenent les característiques dels diferents tipus d'entitats de crèdit.

4. Els grups consolidables d'entitats de crèdit, així com les entitats de crèdit no integrades en un d'estos grups consolidables, disposaran específicament d'estratègies i procediments sòlids, eficaços i exhaustius a fi d'avaluar i mantindre de manera permanent els imports, els tipus i la distribució del capital intern que consideren adequats per a cobrir la naturalesa i el nivell dels riscos als quals estiguen o puguen estar exposats. Les dites estratègies i procediments seran periòdicament objecte d'examen intern a fi de garantir que continuen sent exhaustius i proporcionals a l'índole, escala i complexitat de les activitats de l'entitat de crèdit interessada.»

Tres. L'article octau queda redactat de la manera següent:

«1. Per al compliment de les exigències de recursos propis i, si és el cas, de les limitacions previstes en els articles sext i deu, les entitats de crèdit consolidaran els seus estats financers amb els de les altres entitats de crèdit i entitats financeres que constituïsquen amb estes una unitat de decisió. Amb la mateixa finalitat, les entitats de crèdit que no

tinguen entitats dependents hauran d'elaborar uns estats financers en què apliquen criteris anàlegs als de la consolidació si tenen participacions en el sentit indicat en el primer paràgraf de l'article 47.3 del Codi de Comerç, o, de manera directa o indirecta, almenys el 20 per cent del capital o dels drets de vot en una altra entitat financera.

Totes les entitats o empreses que integren els grups consolidables d'entitats de crèdit vetllaran perquè els seus sistemes, procediments i mecanismes siguen coherents, estiguen ben integrats i siguen adequats per a disposar de la informació necessària per al compliment de les normes exigibles al grup, així com per a facilitar qualsevol tipus de dades i informació pertinents a l'efecte de supervisió.

2. A l'efecte d'esta llei, per a determinar si diverses entitats constitueixen una unitat de decisió caldrà ajustar-se als criteris previstos en l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.

3. Es considerarà que un grup d'entitats financeres constitueix un grup consolidable d'entitats de crèdit quan es done alguna de les circumstàncies següents:

a) Que una entitat de crèdit controle, d'acord amb l'article 42 del Codi de Comerç, les altres entitats.

b) Que l'entitat dominant siga una entitat l'activitat principal de la qual consistisca a tindre participacions en entitats de crèdit.

c) Que una empresa l'activitat principal de la qual consistisca a tindre participacions en entitats financeres, una persona física, un grup de persones físiques que actuen sistemàticament en concert, o una entitat no consolidable d'acord amb esta llei, controlen diverses entitats financeres, i que almenys una d'estes siga una entitat de crèdit, i sempre que les entitats de crèdit siguen les de major dimensió relativa entre les entitats financeres, de conformitat amb els criteris que establisca a este efecte el ministre d'Economia i Hisenda.

4. Reglamentàriament es determinaran els tipus d'entitats financeres que s'hauran d'incloure en el grup consolidable d'entitats de crèdit a què es referix el número anterior.

En tot cas, formaran part del grup consolidable:

a) Les entitats de crèdit.

b) Les empreses de servicis d'inversió.

c) Les societats d'inversió de capital variable.

d) Les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva, així com les societats gestores de fons de pensions l'objecte exclusiu de les quals siga l'administració i gestió dels mencionats fons.

e) Les societats gestores de fons de titulització hipotecària i de fons de titulització d'actius.

f) Les societats de capital de risc i les gestores de fons de capital de risc.

g) Les entitats l'activitat principal de les quals siga la tinença d'accions o participacions, llevat que es tracte de societats financeres mixtes de cartera sotmeses a supervisió en el nivell de conglomerat financer.

Així mateix, formaran part del grup consolidable les societats instrumentals l'activitat principal de les quals supose la prolongació del negoci d'alguna de les entitats incloses en la consolidació, o que incloga la prestació a estes de servicis auxiliars.

5. El Banc d'Espanya podrà autoritzar o exigir l'exclusió individual d'una entitat de crèdit o d'una entitat financera, que siguen filials o participades,

del grup consolidable d'entitats de crèdit, o de les entitats participades a què es referix l'apartat 1:

a) Quan l'empresa de què es tracte estiga situada en un estat no membre de la Unió Europea en què existisquen obstacles jurídics per a la transmissió de la informació necessària;

b) Quan l'empresa de què es tracte no presente un interès significatiu, segons el parer de les autoritats competents, respecte als objectius de la supervisió de les entitats de crèdit i, en tot cas, quan el total del balanç de l'empresa de què es tracte siga inferior al més baix dels dos imports següents: 10 milions d'euros o l'1 per cent del total del balanç de l'entitat dominant del grup o de l'entitat individual que posseïska la participació;

c) Quan la consolidació de la dita entitat siga inadequada o pugui induir a error des del punt de vista dels objectius de la supervisió del dit grup.

Quan, en els casos previstos en la lletra b), unes quantes empreses responguen als criteris que s'hi esmenten, hauran, no obstant això, d'incloure's en la consolidació sempre que el conjunt format per estes empreses presente un interès significatiu respecte als objectius.

6. A l'efecte indicat en l'apartat 1 d'este article, les entitats asseguradores no formaran part dels grups consolidables d'entitats de crèdit.

7. Reglamentàriament, podrà regular-se la forma en què les regles que esta llei determina sobre recursos propis i supervisió dels grups consolidables d'entitats de crèdit hagen de ser aplicables als subgrups d'entitats de crèdit, entenent-se per estos aquells que, incloent-hi entitats d'esta naturalesa, s'integren, al seu torn, en un grup de major extensió.

Així mateix, es podrà regular la forma en què les indicades regles s'aplicaran a les entitats de crèdit afiliades a un organisme central, sempre que este les controle, dirigisca, garantisca les seues obligacions i es complisquen els altres requisits que es prevegen amb este fi.

De la mateixa manera, podrà regular-se la forma d'integració del subgrup en el grup i la col·laboració entre els organismes supervisors.

8. Quan existisquen entitats estrangeres susceptibles d'integrar-se en un grup consolidable d'entitats de crèdit, reglamentàriament es regularà l'abast de la supervisió en base consolidada a càrrec del Banc d'Espanya, atenent, entre altres criteris, el caràcter comunitari o extracomunitari de les entitats, la seua naturalesa jurídica i grau de control.

9. Per al compliment del deure de formular els comptes consolidats que estableix el Codi de Comerç, quan no s'apliquen les normes de comptabilitat aprovades pels reglaments de la Comissió Europea, s'utilitzaran les normes que es determinen segons el procediment i els criteris previstos en el primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article següent en els grups de societats:

a) La societat dominant del qual siga una entitat de crèdit;

b) La societat dominant del qual tinga com a activitat principal la tinença de participacions en entitats de crèdit;

c) En els que, incloent-hi una o més entitats de crèdit, l'activitat d'estes siga la més important dins del grup.»

Quatre. L'apartat 4 de l'article nové queda redactat de la manera següent:

«4. Reglamentàriament, es determinaran les condicions en què el Banc d'Espanya podrà no exigir el compliment individual íntegre de les exigències de recursos propis a les entitats de crèdit espanyoles integrades en un grup consolidable d'entitats de crèdit dels indicats en les lletres a) i b) de l'article octau.3. Així mateix, el Banc d'Espanya podrà adoptar altres mesures per a assegurar una distribució adequada dels recursos propis i riscos entre les entitats que componguen el grup consolidable i, en tot cas, vigilarà la situació individual de solvència de cada una de les entitats de crèdit que integren els dits grups.»

Cinc. S'introdueixen dos nous articles, deu.bis i deu.ter, que queden redactats de la manera següent:

«Article deu.bis.

1. Correspondrà al Banc d'Espanya, en la seua condició d'autoritat responsable de la supervisió de les entitats de crèdit i els seus grups consolidables:

a) Revisar els sistemes, siguen acords, estratègies, procediments o mecanismes de qualsevol tipus, aplicats per a complir la normativa de solvència continguda en esta llei i en les disposicions que la despleguen;

b) Avaluar els riscos als quals estan o poden estar exposats; i

c) A partir de la revisió i avaluació mencionades en les lletres precedents, determinar si els sistemes mencionats en la lletra a) i els fons propis mantinguts garantixen una gestió i cobertura sòlides dels seus riscos.

d) Elaborar i publicar guies, dirigides a les entitats i grups supervisats, indicant els criteris, pràctiques o procediments que considera adequats per a afavorir una adequada avaluació dels riscos a què estan o puguen estar exposats, així com el millor compliment de les normes d'ordenació i disciplina dels subjectes supervisats. Les dites guies podran incloure els criteris que el mateix Banc d'Espanya seguirà en l'exercici de les seues activitats de supervisió.

Amb este fi, el Banc d'Espanya podrà fer seues, i transmetre com a tals les entitats i grups, les guies que, sobre les dites qüestions, aproven els organismes o comitès internacionals actius en la regulació i supervisió bancàries.

Les anàlisis i avaluacions mencionades en les lletres a) i b) anteriors s'actualitzaran amb una periodicitat almenys anual.

2. Correspondrà al Banc d'Espanya, en la seua condició d'autoritat responsable de l'exercici de la supervisió dels grups consolidables d'entitats de crèdit i en relació amb les autoritats supervisoras de la Unió Europea:

a) Coordinar la recollida d'informació i difondre entre les restants autoritats responsables de la supervisió d'entitats del grup la informació que considere important en situacions tant normals com urgents.

b) Planificar i coordinar la totalitat de les activitats de supervisió en situacions tant normals com urgents, inclús en relació amb les activitats previstes en l'apartat 1 d'este article.

c) Cooperar estretament amb altres autoritats competents amb responsabilitat supervisora sobre les entitats de crèdit estrangeres matrius, filials o participades del mateix grup en els termes que preveu l'article 6t del Reial Decret Legislatiu 1298/1986, de 28 de juny.

En particular, el Banc d'Espanya cooperarà amb les mencionades autoritats competents en la concessió de l'autorització per a l'ús de qualificacions internes de crèdit o mètodes interns de mesurament del risc operacional a aplicar en els grups espanyols d'entitats de crèdit i en la determinació de les condicions, a les quals, si és el cas, haurà d'estar subjecta.

Les sol·licituds d'autorització mencionades en el paràgraf anterior, presentades per una entitat de crèdit matriu de la Unió Europea i les seues filials o, conjuntament, per les filials d'una societat financera de cartera matriu de la Unió Europea, es dirigiran al Banc d'Espanya, en la seua condició d'autoritat responsable de l'exercici de la supervisió dels grups consolidables d'entitats de crèdit.

En estos supòsits, en un termini no superior a sis mesos, el Banc d'Espanya promourà l'adopció d'una decisió conjunta sobre la sol·licitud amb les altres autoritats competents d'altres estats membres encarregades de la supervisió de les distintes entitats integrades en el grup. La resolució motivada que reculla esta decisió conjunta serà notificada al sol·licitant pel Banc d'Espanya.

El període a què s'al·ludix en el paràgraf anterior començarà en la data en què el Banc d'Espanya reba la sol·licitud completa. El Banc d'Espanya remetrà la dita sol·licitud sense demora a les altres autoritats competents.

En absència d'una decisió conjunta entre el Banc d'Espanya i les altres autoritats competents en el termini de sis mesos, el Banc d'Espanya resoldrà sobre la sol·licitud. La resolució motivada tindrà en compte les opinions i reserves de les altres autoritats competents expressades al llarg del termini de sis mesos. La resolució motivada serà notificada pel Banc d'Espanya al sol·licitant i a les altres autoritats competents.

En el cas del procediment equivalent que regisca, d'acord amb el que preveu la Directiva 2006/48/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i al seu exercici, les autoritzacions abans mencionades quan es tracte de grups d'entitats de crèdit estrangers en què s'integre una entitat de crèdit espanyola, el Banc d'Espanya, a més de cooperar en la decisió conjunta a adoptar, podrà acceptar, si és el cas, les decisions que respecte d'això adopten les autoritats competents d'altres estats membres de la Unió Europea quan siguin estes les responsables de l'exercici de la supervisió d'aquells grups. L'entitat espanyola afectada calcularà els seus requeriments de recursos propis d'acord amb la dita decisió.

Reglamentàriament, es podran concretar els termes del procediment de cooperació a què es referix esta lletra.

d) Subscriure acords de coordinació i cooperació amb altres autoritats competents que tinguen com a objecte facilitar i establir una supervisió eficaç dels grups encomanats a la seua supervisió i assumir les tasques addicionals que resulten d'estos acords.

e) Advertir, tan prompte com siga possible, al ministre d'Economia i Hisenda, i a les restants autoritats supervisores, nacionals o estrangeres, afectades, de l'aparició, en una entitat de crèdit o en el si d'un grup consolidable d'entitats de crèdit, d'una situació d'urgència que pugua comprometre l'estabilitat del sistema financer de qualsevol estat membre de la Unió Europea en què hagen sigut autoritzades entitats del grup o en el qual existisquen sucursals de l'entitat o grup afectats.

3. El Banc d'Espanya acumularà dades estadístiques sobre els aspectes fonamentals de l'aplicació de la normativa d'ordenació i disciplina de les entitats de crèdit continguda en esta llei i divulgarà periòdicament, almenys en la seua pàgina web, la informació següent relativa a la dita normativa:

a) El text de les disposicions legals, reglamentàries i administratives, així com les orientacions adoptades respecte d'això en tant que autoritat responsable del control i inspecció de les entitats de crèdit i dels seus grups,

b) La manera en què s'han exercit a Espanya les opcions i potestats discrecionals permeses als estats membres per les directives de la Unió Europea relatives a la normativa esmentada,

c) Els criteris i la metodologia seguits pel mateix Banc d'Espanya per a revisar els acords, estratègies, procediments i mecanismes aplicats per les entitats de crèdit i els seus grups a fi de complir la normativa i per a avaluar els riscos a què estes estan o podrien estar exposades.»

«Article deu.ter.

1. Els grups consolidables d'entitats de crèdit i les entitats de crèdit no integrades en un d'estos grups consolidables faran pública, tan prompte com siga viable, almenys amb una periodicitat anual i degudament integrada en un sol document denominat "Informació amb rellevància prudencial", informació concreta sobre aquelles dades de la seua situació financera i activitat en què el mercat i altres parts interessades puguen tindre interès a fi d'avaluar els riscos a què s'enfronten, la seua estratègia de mercat, el seu control de riscos, la seua organització interna i la seua situació, a fi de complir les exigències mínimes de recursos propis previstes en esta llei.

El Banc d'Espanya determinarà la informació mínima que haurà de ser objecte de publicació, d'acord amb el paràgraf anterior. En tot cas, les entitats podran ometre les informacions que no tinguen importància relativa i, amb l'oportuna advertència, les dades que consideren reservades o confidencials; també podran determinar el mitjà, el lloc i la manera de divulgació de l'esmentat document.

S'exceptua d'esta obligació els grups o entitats de crèdit individuals controlats per altres entitats de crèdit o societats financeres de cartera autoritzades o constituïdes en un altre estat membre de la Unió Europea, excepte quan entre estes es trobe una entitat de crèdit important, siga d'acord amb el criteri que l'autoritat responsable de supervisió consolidada del grup haja comunicat al Banc d'Espanya, siga en criteri d'este últim en atenció a la seua activitat a Espanya o a la seua importància relativa dins del grup.

A eixos mateixos efectes, els grups i les entitats adoptaran una política formal per al compliment dels dits requisits de divulgació, la verificació de la suficiència i exactitud de les dades divulgades i de la freqüència de la seua divulgació, i disposaran de procediments que permeten avaluar l'adequació de dita política.

Les mateixes obligacions de divulgació seran exigibles, de forma individual o subconsolidada, a les entitats de crèdit espanyoles o estrangeres constituïdes en un altre estat membre de la Unió Europea, filials d'entitats de crèdit espanyoles, en els casos que el Banc d'Espanya així ho considere en atenció a la seua activitat o importància relativa dins del grup. En el cas que l'obligació afecte filials estrangeres, el Banc d'Espanya remetrà la correspo-

nent resolució a l'entitat espanyola dominant, que estarà obligada a adoptar les mesures necessàries per a donar-li compliment efectiu.

2. Excepte autorització del Banc d'Espanya, la divulgació, en compliment dels requeriments mercantils o del mercat de valors, de les dades a què es referix l'apartat 1, no eximirà de la seua integració en la manera prevista pel dit apartat.

3. A les entitats obligades a divulgar la informació a què es referix l'apartat 1, el Banc d'Espanya podrà exigir-los:

a) La verificació per auditors o experts independents, o per altres mitjans satisfactoris al seu parer, de les informacions que no estiguen cobertes per l'auditoria de comptes,

b) Que divulguen una o diverses de les dites informacions, bé de manera independent en qualsevol moment, bé amb freqüència superior a l'annual, i que establisquen terminis màxims per a la seua divulgació,

c) Que empren per a la divulgació mitjans i llocs diferents dels estats financers.»

Sis. L'article onze queda redactat de la manera següent:

«1. Quan una entitat de crèdit o un grup consolidable d'entitats de crèdit no aconseguen els nivells mínims de recursos propis establits en l'article sext.1 o els addicionals que siguen exigits pel Banc d'Espanya de conformitat amb el que preveu l'apartat 3 següent, l'entitat, o totes i cada una de les entitats consolidables, hauran de destinar a la formació de reserves els percentatges dels seus beneficis o excedents líquids que reglamentàriament s'establisquen, i hauran de sotmetre a este efecte la seua distribució a l'autorització prèvia del Banc d'Espanya.

L'autorització s'entendrà atorgada si, transcorregut un mes des de la recepció pel Banc d'Espanya de l'oportuna sol·licitud, no s'ha produït resolució expressa.

2. Les entitats de crèdit o els grups consolidables d'entitats de crèdit que vulneren les limitacions que es puguin establir en virtut del número 3 de l'article sext, adoptaran, en les condicions que reglamentàriament es determine, les mesures necessàries per a retornar al compliment de les normes infringides.

3. Amb independència del que preveuen els apartats 1, 4, 5 i 6, i amb la mateixa finalitat prevista en l'apartat 2, el Banc d'Espanya podrà, quan una entitat de crèdit no complisca les exigències contingudes en este títol, o en altres normes d'ordenació i disciplina que determinen requeriments mínims de recursos propis o d'estructura organitzativa o de control intern adequats, adoptar, entre altres, les mesures següents:

a) Obligar les entitats de crèdit i els seus grups a mantindre recursos propis addicionals als exigits amb caràcter mínim.

El Banc d'Espanya haurà de fer-ho, almenys, sempre que aprecie deficiències greus en l'estructura organitzativa o en els procediments i mecanismes de control intern, incloent-hi en especial els mencionats en l'article sext.4 de la present llei, o sempre que determine, d'acord amb el que preveu l'article 10.bis.1.c), que els sistemes i els fons propis mantinguts a què es referix el dit precepte no garantixen una gestió i cobertura sòlides dels riscos. En ambdós casos la mesura haurà de ser adoptada quan el Banc d'Espanya considere improbable que la mera

aplicació d'altres mesures millore les dites deficiències o situacions en un termini adequat.

b) Exigir a les entitats de crèdit i els seus grups que reforcen els procediments, mecanismes i estratègies adoptats per al compliment de les dites exigències.

c) Exigir a les entitats de crèdit i els seus grups l'aplicació d'una política específica, bé de dotació de provisions, bé d'un altre tipus de tractament per als actius subjectes a ponderació a l'efecte de les exigències de capital, o bé de reducció del risc inherent a les seues activitats, productes o sistemes.

d) Restringir o limitar els negocis, les operacions o la xarxa de les entitats.

4. Les caixes d'estalvi hauran de destinar a reserves o fons de previsió no imputables a riscos específics, un 50 per cent, com a mínim, d'aquella part dels excedents de lliure disposició que no siga atribuïble als quotapartípics. Este percentatge podrà ser reduït pel Banc d'Espanya quan els recursos propis superen en més d'un terç els mínims establits.

5. El ministre d'Economia i Hisenda, a proposta del Banc d'Espanya i després de la consulta amb les autoritats a les quals competisca la vigilància de l'obra beneficosocial de les caixes d'estalvis, podrà autoritzar, amb caràcter excepcional, l'aplicació de percentatges de dotació a reserves inferiors a allò que figura en el número 4 anterior, o als percentatges que s'establisquen en funció del número 1 d'este article, quan la inversió o manteniment d'obres socials anteriorment autoritzades, pròpies o en col·laboració, no puga ser atesa amb el fons per a l'obra beneficosocial que resulte de l'aplicació dels números esmentats. En este cas, eixes caixes no podran incloure en els seus pressupostos inversions en obres noves, pròpies o en col·laboració.

6. El que disposen els números 1, 2 i 3 anteriors s'entén sense perjudi de l'aplicació de les sancions que en cada cas corresponguen segons la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit.»

Set. L'apartat 1 de l'article dotze queda redactat de la manera següent:

«1. Quan, en un grup consolidable d'entitats de crèdit, existisquen altres tipus d'entitats financeres sotmeses a requeriments específics de recursos propis, el grup haurà d'aconseguir, a l'efecte de suficiència d'estos recursos, la més alta de les magnituds següents:

a) La necessària per a aconseguir les exigències de recursos propis que s'establisquen d'acord amb el que preveu l'article sext.1.

b) La suma dels requeriments de recursos propis establits per a cada classe d'entitats integrants del grup, calculats de manera individual o subconsolidada, segons les seues normes específiques.»

Disposició transitòria primera. Règim transitori.

1. Durant el primer i segon períodes de dotze mesos posteriors al 31 de desembre de 2007, les entitats de crèdit o els grups consolidables d'entitats de crèdit que utilitzen qualificacions internes de risc de crèdit mantindran recursos propis, que seran en tot moment iguals o superiors als imports indicats en els apartats 3 i 4 d'esta disposició.

2. Durant el segon període de dotze mesos posterior al 31 de desembre de 2007, les entitats de crèdit o els grups consolidables d'entitats de crèdit que utilitzen els mètodes interns de mesurament de risc operacional mantindran recursos propis, que seran en tot moment iguals o superiors als imports indicats en els apartats 3 i 4.

3. Per al primer període de dotze mesos previst en l'apartat 1, l'import dels recursos propis serà el 90 per cent de l'import total dels recursos propis mínims, que serien exigibles a l'entitat o grup si es mantinguera la regulació vigent a 31 de desembre de 2007.

4. Per al segon període de dotze mesos previst en l'apartat 1, l'import dels recursos propis serà el 80 per cent de l'import total dels recursos propis mínims, que serien exigibles a l'entitat o grup si es mantinguera la regulació vigent a 31 de desembre de 2007.

5. El compliment dels requisits dels apartats 1 a 4 es basarà en els imports de recursos propis totalment ajustats, de manera que reflectisquen les diferències entre el càlcul dels recursos propis d'acord amb la regulació vigent a 31 de desembre de 2007, i el càlcul dels recursos propis d'acord amb la present llei i les seues disposicions de desplegament, diferències derivades del tractament per separat de les pèrdues esperades i de les pèrdues inesperades.

Disposició transitòria segona. *Règim transitori de determinades emissions.*

El que estableix l'apartat 5 de la disposició addicional segona de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de Coeficients d'Inversió, Recursos Propis i Obligacions d'Informació dels Intermediaris Financers, quant als valors cotitzats en mercats organitzats i emesos a càrrec de fons de titulització hipotecària, regulats per la Llei 19/1992, de 7 de juliol, sobre règim de societats i fons d'inversió immobiliària i sobre fons de titulització hipotecària, i als fons de titulització d'actius regulats per la disposició addicional quinta de la Llei 3/1994, de 14 d'abril, per la qual s'adapta la legislació espanyola en matèria d'entitats de crèdit a la segona Directiva de Coordinació Bancària i s'introdueixen altres modificacions relatives al sistema financer, serà aplicable, igualment, a les emissions dels dits valors cotitzades en mercats organitzats realitzades amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei 23/2005, de 18 de novembre, de Reformes en Matèria Tributària per a l'Impuls a la Productivitat.

Disposició derogatòria.

A partir de l'entrada en vigor de la present llei, queden derogades totes les disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que esta estableix.

Disposició final primera. *Modificació del Reial Decret Legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees.*

El Reial Decret Legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees, queda modificat com s'indica a continuació:

U. L'apartat 1 de l'article 6 queda redactat de la manera següent:

«1. En l'exercici de les seues funcions de supervisió i inspecció de les entitats de crèdit, el Banc d'Espanya col·laborarà amb les autoritats que tinguen encomanades funcions semblants en estats estrangers i podrà comunicar informacions relatives a la direcció, gestió i propietat d'estes entitats, així com les que puguen facilitar el seu control de solvència i qualsevol altra que pugua facilitar la seua supervisió o servisca per a evitar, perseguir o sancionar conductes irregulars; igualment, podrà subscriure, a este efecte, acords de col·laboració.

En cas que les autoritats competents no pertanquen a un altre estat membre de la Unió Europea, el

subministrament d'estes informacions exigirà que existisca reciprocitat i que les autoritats competents estiguen sotmeses a secret professional en condicions que, com a mínim, siguen equiparables a les establides per les lleis espanyoles.

En el cas que les autoritats competents pertanquen a un altre estat membre de la Unió Europea, el Banc d'Espanya facilitarà a les interessades, per iniciativa pròpia, qualsevol informació que siga essencial per a l'exercici de les seues tasques de supervisió, i, quan se li sol·licite, tota informació pertinent als mateixos fins.

La informació a què es referix el paràgraf anterior es considerarà essencial quan pugua influir materialment en l'avaluació de la solidesa financera d'una entitat de crèdit o d'una societat financera d'un altre estat membre de la Unió Europea, i inclourà en especial:

a) La identificació de l'estructura del grup amb filials o participades en el corresponent estat membre, i de l'estructura accionarial de les principals entitats de crèdit d'un grup.

b) Els procediments seguits per a la recollida i verificació de la informació sol·licitada a les entitats del grup.

c) Evolucions adverses en la situació de solvència d'un grup o de les seues entitats que puguen afectar greument les seues entitats de crèdit.

d) Sancions per infraccions greus o molt greus i mesures excepcionals adoptades, en particular la sol·licitud de recursos propis addicionals d'acord amb el que preveu l'article 11.3 de la Llei 13/1985 i la imposició de limitacions a l'ús de mètodes interns de mesurament del risc operacional.»

Dos. S'introdueix un nou apartat 1.bis a l'article 6, que queda redactat de la manera següent:

«1bis. El Banc d'Espanya consultarà les autoritats competents interessades d'un altre estat membre de la Unió Europea, abans d'adoptar les decisions següents, quan les dites decisions siguen importants per a la labor de supervisió de les dites autoritats:

a) Les previstes en l'article 58 de la Llei 26/1988, siga quin siga l'abast del canvi en l'accionariat que haja de resoldre's en la decisió corresponent.

b) Els informes que haja d'emetre en les operacions de fusió, escissió o qualsevol altra modificació important en l'organització o gestió d'una entitat de crèdit, i que estiga subjecta a autorització administrativa estatal o autonòmica.

c) Les propostes de sanció per infraccions molt greus, d'acord amb el que preveu la Llei 26/1988, o les sancions per infraccions greus que comporten amonestació pública o inhabilitació d'administradors o directius.

d) Les d'intervenció i substitució recollides en els articles 31 a 37 de la Llei 26/1988.

e) La sol·licitud de recursos propis addicionals d'acord amb el que preveu l'article 11.3 de la Llei 13/1985 i la imposició de limitacions a l'ús de mètodes interns de mesurament del risc operacional.

No obstant això, en els casos indicats en les lletres c), d), e), sempre s'haurà de consultar l'autoritat de la Unió Europea responsable de la supervisió consolidada del grup eventualment afectat.

En tot cas, el Banc d'Espanya podrà no dur a terme la consulta esmentada en el paràgraf anterior en casos d'urgència, o quan entenga que la consulta pot comprometre l'eficàcia de les pròpies decisions.

En eixos casos informarà sense demora les autoritats interessades de la decisió final adoptada.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit.*

La Llei 26/1988, de 29 de juliol, de Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit queda modificada com segueix:

U. Els apartats c) i n) de l'article 4 queden redactats de la manera següent:

«c) Incórrer les entitats de crèdit o el grup consolidat o el conglomerat financer a què pertanguen en insuficient cobertura dels requeriments de recursos propis mínims, quan estos se situen per davall del 80 per cent del mínim establert reglamentàriament en funció dels riscos assumits, o per davall del mateix percentatge dels requeriments de recursos propis exigits, si és el cas, pel Banc d'Espanya a una entitat determinada, i continuarà en esta situació per un període, almenys, de sis mesos.»

«n) Presentar l'entitat de crèdit, o el grup consolidable o conglomerat financer a què pertanga, deficiències en l'estructura organitzativa, en els mecanismes de control intern o en els procediments administratius i comptables, inclosos els relatius a la gestió i control dels riscos, quan estes deficiències posen en perill la solvència o viabilitat de l'entitat o la del grup consolidable o conglomerat financer a què pertanga.»

Dos. S'introdueixen dos nous apartats a l'article 4, que queden redactats de la manera següent:

«ñ) L'incompliment de les polítiques específiques que, amb caràcter particular, hagen sigut exigides pel Banc d'Espanya a una entitat determinada en matèria de provisions, tractament d'actius o reducció del risc inherent a les seues activitats, productes o sistemes, quan les esmentades polítiques no s'hagen adoptat en el termini i en les condicions fixats a este efecte pel Banc d'Espanya i l'incompliment pose en perill la solvència o viabilitat de l'entitat.»

«o) L'incompliment de les restriccions o limitacions imposades pel Banc d'Espanya respecte dels negocis, les operacions o la xarxa d'una determinada entitat.»

Tres. Els apartats h) i r) de l'article 5 queden redactats de la manera següent:

«h) Incórrer les entitats de crèdit o el grup consolidable o conglomerat financer a què pertanguen en insuficient cobertura dels requeriments de recursos propis mínims establerts reglamentàriament o exigits, si és el cas, pel Banc d'Espanya a una entitat determinada, romanent en tal situació per un període, almenys, de sis mesos, sempre que això no constituïska infracció molt greu d'acord amb el que disposa l'article anterior.»

«r) Presentar l'entitat de crèdit, o el grup consolidable o conglomerat financer a què pertanga, deficiències en l'estructura organitzativa, en els mecanismes de control intern o en els procediments administratius i comptables, incloent-hi els relatius a la gestió i control dels riscos, una vegada haja transcorregut el termini concedit per a la seua esmena per les autoritats competents, i sempre que això no constituïska infracció molt greu d'acord amb el que preveu l'article anterior.»

Quatre. S'introdueixen dos nous apartats a l'article 5, que queden redactats de la manera següent:

«u) L'incompliment de l'obligació de fer pública la informació a què es referix l'article deu.ter.1 de la Llei 13/1985, així com la publicació de la dita informació amb omissions o dades falses, enganyoses o no veraces.»

«v) L'incompliment de les polítiques específiques que, amb caràcter particular, hagen sigut exigides pel Banc d'Espanya a una entitat determinada en matèria de provisions, tractament d'actius o reducció del risc inherent a les seues activitats, productes o sistemes, quan les mencionades polítiques no s'hagen adoptat en el termini fixat a este efecte pel Banc d'Espanya i l'incompliment no siga constitutiu d'infracció molt greu, de conformitat amb el que disposa l'article anterior.»

Cinc. S'introdueix un nou apartat 1 bis a l'article 30 bis, que queda redactat de la manera següent:

«1 bis. Les entitats de crèdit i els grups consolidables d'entitats de crèdit disposaran, en condicions proporcionades al caràcter, escala i complexitat de les seues activitats, d'una estructura organitzativa adequada, amb línies de responsabilitat ben definides, transparents i coherents, així com de procediments eficaços d'identificació, gestió, control i comunicació dels riscos a què estiguen o puguen estar exposats, junt amb mecanismes adequats de control intern, inclosos procediments administratius i comptables sòlids.

Com a part d'eixos procediments de govern i estructura organitzativa, les entitats de crèdit i grups consolidables d'entitats de crèdit que presten servicis d'inversió hauran de respectar els requisits d'organització interna recollits en l'apartat 2 de l'article 70.ter de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, amb les especificacions que reglamentàriament es determinen.

L'adopció d'estes mesures s'entén sense perjudici de la necessitat de definir i aplicar aquelles altres polítiques i procediments d'organització que, en relació específica amb la prestació de servicis d'inversió, siguen exigibles a les dites entitats en aplicació de la normativa específica del mercat de valors.»

Sis. L'apartat 4 de l'article 43 queda redactat de la manera següent:

«4. L'autorització per a la creació d'una entitat de crèdit es denegarà quan esta no tinga el capital mínim requerit; una estructura organitzativa adequada; una bona organització administrativa i comptable o procediments de control intern adequats, tot això en els termes que preveu l'article 30 bis.1 bis, que garantisquen la gestió sana i prudent de l'entitat, o quan els seus administradors i directius, o els de la seua entitat dominant, quan existisca, no tinguen l'honorabilitat comercial i professional requerida, o quan incomplisca els altres requisits que reglamentàriament s'establisquen per a exercir l'activitat bancària.»

Set. S'introdueix un nou apartat 1 bis a l'article 43 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Per a l'adequat exercici de les seues funcions de supervisió, tant de les mencionades en l'apartat anterior, com de qualssevol altres que li encomanen les lleis, el Banc d'Espanya podrà demanar de les entitats i persones subjectes a la seua supervisió, d'acord amb la normativa aplicable, totes les informacions que siguen necessàries per a comprovar el

compliment de la normativa d'ordenació i disciplina a què aquelles estiguen obligades.

A fi que el Banc d'Espanya pugui obtenir les dites informacions, o confirmar la seua veracitat, les entitats i persones mencionades queden obligades a posar a disposició del Banc els llibres, registres i documents que considere necessaris, inclosos els programes informàtics, fitxers i bases de dades, siga quin siga el seu suport físic o virtual.»

Disposició final tercera. *Caràcter bàsic.*

La present llei té el caràcter de legislació bàsica, de conformitat amb el que disposen les regles 11a i 13a de l'article 149.1 de la Constitució.

Disposició final quarta. *Habilitació normativa.*

S'habilita el Govern per a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament, execució i compliment del que preveu esta llei.

Disposició final cinquena. *Incorporació de Dret de la Unió Europea.*

Per mitjà d'esta llei s'incorpora parcialment al dret espanyol la Directiva 2006/48/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i al seu exercici (refosa).

Disposició final sexta. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor el dia 1 de gener de 2008.

El que disposa l'apartat 2 de l'article deu bis de la Llei 13/1985, en la redacció donada per l'apartat cinc de l'article únic de la present llei, entrarà en vigor el mateix dia de la publicació d'esta llei en el «Boletín Oficial del Estado» i podrà aplicar-se respecte de les sol·licituds mencionades en la lletra c) del dit apartat que haja rebut el Banc d'Espanya en una data anterior a l'entrada en vigor de l'esmentada disposició.

El que disposa la disposició transitòria segona produirà efectes a partir de l'endemà de la publicació d'esta llei en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 16 de novembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

19814 LLEI 37/2007, de 16 de novembre, sobre reutilització de la informació del sector públic. («BOE» 276, de 17-11-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui veguen i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

La informació generada des de les instàncies públiques, amb la potencialitat que li atorga el desenrotllament de la societat de la informació, posseïx un gran interès per a les empreses a l'hora d'operar en els seus àmbits d'actuació, contribuir al creixement econòmic i la creació d'ocupació, i per als ciutadans com a element de transparència i guia per a la participació democràtica. Recollint ambdós aspiracions, la Directiva 2003/98/CE, de 17 de novembre de 2003, del Parlament Europeu i del Consell, relativa a la reutilització de la informació del sector públic, es va adoptar amb la finalitat d'explotar el potencial d'informació del sector públic i superar les barreres d'un mercat europeu fragmentat establint uns criteris homogenis, assentats en condicions equitatives, proporcionades i no discriminatòries per al tractament de la informació susceptible de ser reutilitzada per persones físiques o jurídiques.

Les diferents administracions i organismes del sector públic arrepleguen, produïxen, reproduïxen i difonen documents per a dur a terme la missió de servei públic que tenen encomanada. Com expressa la Directiva 2003/98/CE, la utilització dels dits documents per altres motius, ja siga amb fins comercials o no comercials, constitueix una reutilització. D'una banda, es persegueix harmonitzar l'explotació de la informació en el sector públic, en especial la informació en suport digital recopilada pels seus distints organismes relativa a nombrosos àmbits d'interès com la informació social, econòmica, jurídica, geogràfica, meteorològica, turística, sobre empreses, patents i educació, etc., a fi de facilitar la creació de productes i serveis d'informació basats en documents del sector públic, i reforçar l'eficàcia de l'ús transfronterer d'estos documents per part dels ciutadans i de les empreses privades perquè oferisquen productes i serveis d'informació de valor afegit. D'altra banda, la publicitat de tots els documents de lliure disposició que es troben en poder del sector públic referents no sols als procediments polítics, sinó també als judicials, econòmics i administratius, és un instrument essencial per al desenrotllament del dret al coneixement, que constitueix un principi bàsic de la democràcia.

Estos objectius són els que persegueix la present llei, que per mitjà de la incorporació al nostre ordenament jurídic de la Directiva 2003/98/CE i prenent com a punt de partida el divers tractament que les administracions i organismes del sector públic han atorgat a l'explotació de la informació, disposa un marc general mínim per a les condicions de reutilització dels documents del sector públic que aculla les diferents modalitats que es poden adoptar i que dimanen de l'heterogeneïtat de la mateixa informació. En conseqüència, es preveu que siguin les administracions i organismes del sector públic els qui decidisquen autoritzar o no la reutilització dels documents o categories de documents conservats per ells amb fins comercials o no comercials. Així mateix, es pretén promoure la posada a disposició dels documents per mitjans electrònics, de manera que es propicie el desenrotllament de la societat de la informació.

La llei posseïx uns contorns específics que la delimiten del règim general d'accés previst en l'article 105 b) de la Constitució Espanyola i en el seu desplegament legislatiu, en essència representat per la Llei 30/1992, de 26 de novembre, del Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú. En este sentit, és necessari precisar que no es modifica el règim d'accés als documents administratius consagrat en el nostre ordenament jurídic, sinó que s'aporta un valor afegit al dret d'accés, establint el marc de regulació bàsic per a l'explotació de la informació que es troba en poder del sector públic, en un marc de lliure competència, regulant les condicions mínimes a què ha d'acollir-se un segon